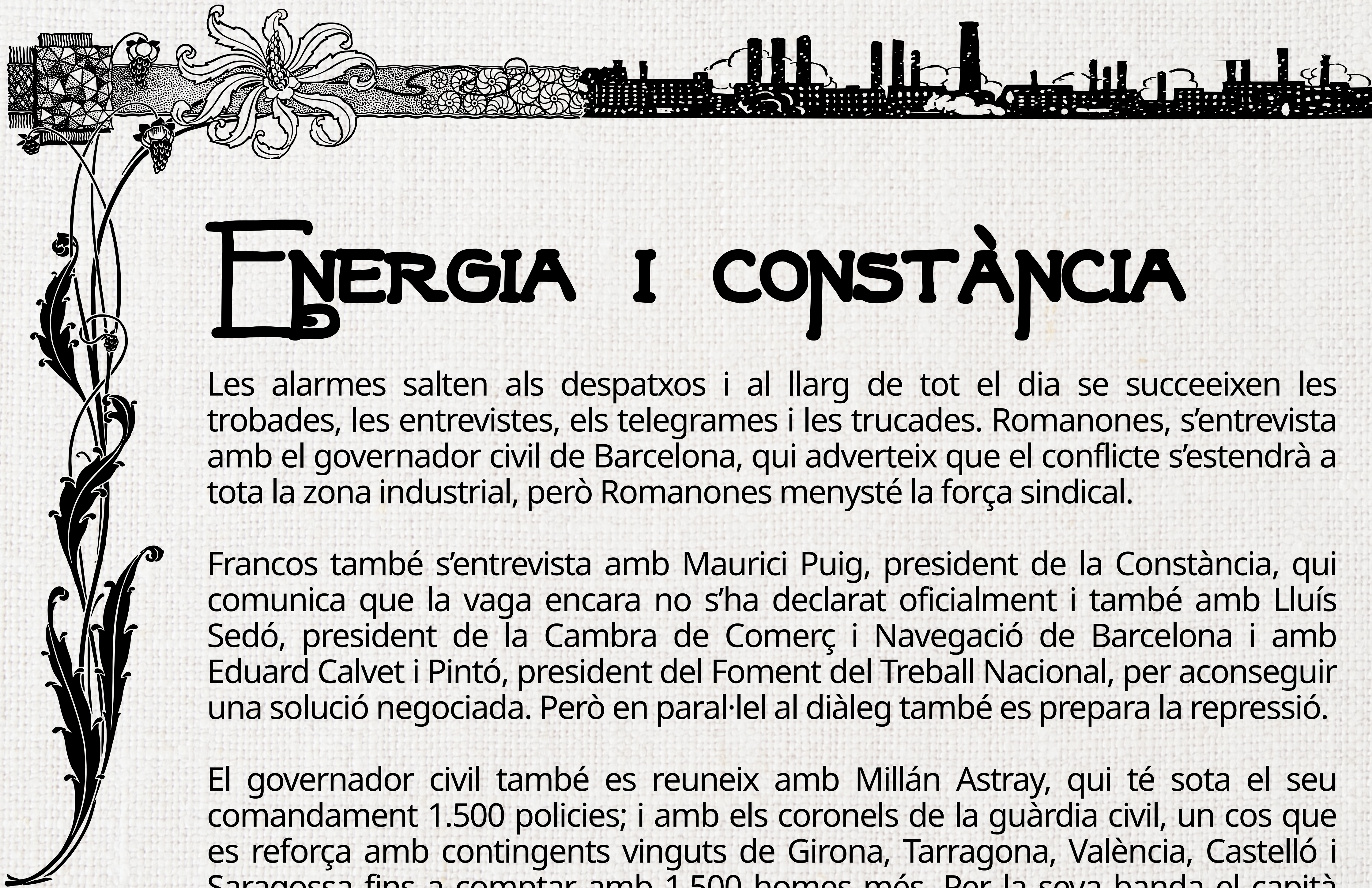

Energia i constància

Les alarmes salten als despatxos i al llarg de tot el dia se succeeixen les trobades, les entrevistes, els telegrames i les trucades. Romanones, s'entrevista amb el governador civil de Barcelona, qui adverteix que el conflicte s'estendrà a tota la zona industrial, però Romanones menysté la força sindical.

Francos també s'entrevista amb Maurici Puig, president de la Constància, qui comunica que la vaga encara no s'ha declarat oficialment i també amb Lluís Sedó, president de la Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona i amb Eduard Calvet i Pintó, president del Foment del Treball Nacional, per aconseguir una solució negociada. Però en paral·lel al diàleg també es prepara la repressió.

El governador civil també es reuneix amb Millán Astray, qui té sota el seu comandament 1.500 policies; i amb els coronels de la guàrdia civil, un cos que es reforça amb contingents vinguts de Girona, Tarragona, València, Castelló i Saragossa fins a comptar amb 1.500 homes més. Per la seva banda el capità general de Catalunya, Valerià Weyler i Nicolau, assegura tenir 14.000 soldats preparats per actuar a Barcelona.

Tot i això, l'acció del sindicat segueix. El dia 29 fan un acte a Terrassa on les dones prenen protagonisme. Maria Prats i Dolors Iglesias parlen al míting. A Terrassa també s'han aturat algunes fàbriques amb l'acció dels piquets i els sabotatges. Els dies vinents la mobilització segueix a altres nuclis fabrils com Sabadell o Manresa. Però l'espontània arrencada de la vaga també ha generat tensió a l'interior de la Constància, i cal prendre decisions. Per això es reuneixen a l'Agrupació Obrera del Clot, delegats vinguts de tot Catalunya. En aquest context Joan Ubach, el secretari, i Salvador Graña, el tresorer, dimiteixen.

El 30 de juliol, arrenca oficialment la vaga. A primera hora del matí comencen a córrer fulls volants: Compañeros: El Comité ha acordado el paro para hoy. ¡Energia! Les fàbriques de Sant Marti i del Clot s'hi sumen, com també ho faran aquelles que encara no ho havien fet a Sants, com l'Espanya Industrial o Can Batlló. Cap al migdia ja són 64 les fàbriques aturades. Els carrers s'omplen de grups de piquets, formats en gran part per dones i nens. A Gràcia les dones apedreguen dues fàbriques on es segueix treballant, una al carrer de Puigmartí i l'altra la fàbrica Fàbregas, a l'actual carrer Mare de Déu dels Desemparats.

Pel Clot i la Rambla del Triomf, l'actual Rambla del Poblenou, les dones circulen en un cotxe exhibint un gran cartell que diu Viva la jornada de 9 horas! Un cartell que la policia requisa. També es comencen a realitzar detencions entre els grups de piquets. Entre aquestes trobem dues joves teixidores: Josefa Blay Sagristà i Maria Blasco Urrutia. Tot i això els patrons reclamen més contundència a Millán Astray.

A Sants s'improvisa un míting a una plaça, on, entre d'altres, prenen la paraula dues dones que criden a lluitar sense desmais ni vacil·lacions. I al llarg de tot el dia a l'Agrupació Obrera del Clot es va fent seguiment de la vaga amb les notícies que van arribant de les fàbriques que es van sumant. Al vespre se celebra la notícia que Sabadell, Terrassa, Manresa i Igualada també s'hi han sumat. El dia finalitza amb 97 fàbriques aturades, unes 12.000 persones en vaga. Però tot i la força que està agafant la vaga, el 4 d'agost, davant les tensions internes al si de la Constància, Maurici Puig dimiteix, un fet que a l'Agrupació Obrera del Clot es comunica amb un cartell que diu: "Mauricio Puig se ha acobardado. No hay que asustarse. Viva la Huelga!"

Tot i la repressió, que es manifesta amb acomiadaments i detencions, donant molta feina als comitès pro-presos; i les tensions internes dins del sindicat, la vaga prossegueix, amb més fàbriques aturades, mítings i manifestacions, acostant-se a inicis d'agost a la xifra de 63.000 vaguistes a tot Catalunya, entre les quals la presència femenina és majoritària. A Barcelona, on hi ha 254 fàbriques aturades, de les 24.000 persones que estan secundant la vaga, 22.000 són dones.

Aviat, però, per solidaritat i en resposta a la repressió, a les filadores i teixidores s'hi sumen d'altres col·lectius com els estampadors i cilindradors, oficis del tèxtil que eren masculins i que estaven dins del que es coneixia com el ram de l'aigua, sector on s'engloben els processos finals del tèxtil. Uns treballadors que havien aconseguit la jornada de 9 hores aquell mateix any. La relació entre tots dos sindicats és forta, ja que la Societat d'Estampadors, Cilindradors i Aprestadors comparteix seu amb La Constància a l'Agrupació Obrera del Clot. D'aquesta manera el nombre de vaguistes arriba a 100.000.

Tot i que aquesta imatge és del EUA, podria ser qualsevol fàbrica tèxtil de Sants.
"The Supt. and a group of children under 16 years starting work after noon. Yazoo City, Miss."
National Archives Identifier: 523427 - Local Identifier: 102-LH-2113
Creator(s): Department of Commerce and Labor. Children's Bureau. 1912-1913

Ordint la trama
110 anys de la vaga de La Constància